

देवः” । एकोद्दिष्टविकल्पात् सांवत्सरिकं आहमपि
एकोद्दिष्टशब्देन शास्त्रे व्यवह्रियते । “एके दिष्टं सुता दय”
“एकोद्दिष्टं न पार्ष्णम्” इति च स्मृत्योः सांवत्सरि-
कोऽपि तथा प्रयोगात् ।

एकोद्दिष्टाधिकारिणस्तु निर्णयविदग्दिताः यथा
“चन्द्रिकायां सुमन्तुः ‘मातुः पितुः प्रकुर्वीत संस्थित-
स्यौरसः सुतः । पैतृमधिकसंस्कारं मन्त्रपूर्वकमाहृतः’ ।
तत्रैव हेमाद्रौ शङ्खः ‘पितुः पुत्रेण कर्त्तव्या पिण्डदा-
नोदकक्रिया । पुत्राभावे तु रत्नी स्यात्तदभावे तु सोदरः ।
अथ पुत्रपदं यद्यपि ज्ञेयजादहादशविधपुत्रपरम् । ते च
हादशपुत्रा याज्ञवल्क्येनोक्ताः ‘औरसो धर्मपत्नीज-
त्समः पुत्रिकासुतः । ज्ञेयजः ज्ञेयजातस्तु सगोत्रेणे-
रेण वा । गृहे प्रच्छन्न उत्पन्नो गूढजस्तु सुतः स्मृतः ।
कानोऽनः कन्यकाजातो मातामहसुतः स्मृतः । अज-
तायां ज्ञतायां वा जातः पौनर्भवः स्मृतः । दद्यान्माता
पिता वा यं स पुत्रोदत्तकोभवेत् । क्रीतश्च ताभ्यां वि-
क्रीतः कृत्विमः स्यात् स्वयंजतः । दत्तात्मा तु स्वयंदत्तो
गर्भे विद्धः सहोदजः । उत्पृष्टो गृह्यते यस्तु सोऽपविद्धो-
भवेत्सुतः । पिण्डदोऽंशहरश्चैषां पूर्वाभावे परःपरः” ।
इति तथापि “दत्तौरसेतरेषां तु पुत्रत्वेन परिग्रहः” इति
हेमाद्रावादिप्रपुराणे कलावितरेषां पुत्रत्वनिषेधादौ-
रसदत्तपरमेव । यद्यपि “पिण्डदोऽंशहरश्चैषां पूर्वाभावे
परःपरः” इति याज्ञवल्क्योक्तेरौरसभावे दत्तकप्राप्ति-
स्तथाप्यौरसभावे पौत्रः प्रपौत्रस्तदभावे दत्तकादय इति
ज्ञेयम् । “पुत्रेण लोकान् जयति पौत्रेणानन्यम-
श्रुते” इति “अथ पुत्रेण पौत्रेण ब्रह्मस्माप्नोति विष्टप-
मिति” जीमूतवाहनपुत्रतत्पारादीतवसिष्ठशङ्खलिखितोक्तेः
“लोकानन्यन्दिवाप्राप्तिः पुत्रपौत्रप्रपौत्रैरिति” याज्ञ-
वल्क्योक्तेः । “पुत्रः पौत्रश्च तत्पुत्रः पुत्रिकासुत एव
च । पत्नी भ्राता च तज्जज्ञश्च पिता माता श्रुषा तथा ।
भगिनी भागिनेयश्च सपिण्डः सोदकस्तथा । असन्निधाने
पूर्वेषु सुतरे पिण्डदाः स्मृताः” इति स्मृतिसंयहे प्र-
पौत्रानन्तरं पुत्रिकपुत्रोक्तेस्तत्त्वमत्वाच्च दत्तकस्य । यद्यपि
हृत्सुतिना “पौत्रश्च पुत्रिकासुतः स्वर्गप्राप्तिकरावुभौ ।
रिक्त्ये च पिण्डदाने च समौ तौ परिकीर्त्तितौविति”
पौत्रसाम्यसुक्तम् । याज्ञवल्क्येन च “औरसो धर्मपत्नीज-
स्तत्समः पुत्रिकासुतः” इत्यौरससाम्यसुक्तम् “तथापि सोके
राजसोमन्त्रोत्पादौ किञ्चिच्चूने समशब्दप्रयोगादौष

सख्ययोः साम्यायोगाच्च स्तुत्यर्थन्तत् न तु समविकल्प
इति भ्रमितव्यम् । “पुत्रः पौत्रः प्रपौत्रो वा भ्राता वा
भ्रातृसन्ततिः । सपिण्डः सन्ततिर्वापि क्रियाह्ना नृपः
जायते । एवासभावे सर्वेषां समानोदकसन्ततिः । मातृ-
पत्नः सपिण्डेन सख्यो यो ज्ञेयः वा । कुलद्वयेऽपि
चोच्छिन्ने स्त्रीभिः कार्या क्रिया नृपः । तत्त्वज्ञानार्गतै-
र्वापितद्विकृत्यत्कारयेन्नृपः” इति विष्णुपुराणाच्च प्रपौत्रान-
न्तरन्दककादयः इति पृथीचन्द्रमदनरत्नकालादर्शा-
दयः । मदनपारिजातेऽप्येवम् । वोपदेवकण्ठधरादयस्तु
“पुत्रेषु विद्यमानेषु नान्यो वै कारयेत्त्वधाम्” इति सु-
मन्तूक्तः “पितामहः पितुः पश्चात्पुत्रत्वं यदि गच्छति ।
पौत्रेणैकाद्याद्यादि कर्त्तव्यं आह्वयोऽयम् । नैतत्-
पौत्रेण कर्त्तव्यं पुत्रवांचोत्पितामहः” इति कन्दोगपरि-
शिष्टे च पुत्रशब्दस्य हादशविधसुतपरत्वात् पूर्वाभावे
परःपर इत्यन्यन्यपरत्वाच्च दत्तकाद्यभावे पौत्रादी-
नामधिकार इत्याहुः । अतएव निषेधादुपनीतपौत्र-
सत्त्वेऽप्यनुपनीतपुत्रसैवाधिकारः । औरससाध्यनुपनीतो-
ऽपि कुर्यादित्याह पृथीच० सुमन्तुः । “आहं कुर्यादवश्यं
तु प्रमीतपितृकोद्विजः । व्रतस्थो वाऽव्रतस्थो वा एकएव
भवेद्यादि” इत्यमरः । “कुर्यादनुपनीतोऽपि आहमेको हि
यः सुतः । पितृयज्ञाकृतिं पाप्मौ जुहुवाद्वाह्ना-
णस्य सः” मनुः “न ह्यस्मिन् दुज्यते कर्माकिञ्चिदासौ-
ञ्जिबन्धनात्” । सुमन्तरपि नाभिव्याहारयेद्ब्रह्म या-
नौञ्जी निबध्यते । मन्त्राननुपनीतोऽपि पठेदेवैक औरसः” ।
ब्रह्म वेदम् मन्त्रपाठस्त्रिवर्षकृतचूडस्यैव । “अनुपनीतोऽपि
कुर्वीत मन्त्रवर्षाहमेधिकम् । यद्यसौ कृतचूडः स्याद्यादि
स्याच्च त्रिवत्सरः” इति सुमन्तूक्तः । यत्तु व्यासः
“कृतचूडस्तु कुर्वीत उदकं पिण्डमेव च । स्वधाकारं
प्रयुञ्जीत वेदोच्चारं न कारयेदिति” यच्च स्मृतिसंयहे
“कृतचूडोऽनुपनीतश्च पितुः आहं समाचरेत् । उदाहरे-
त्स्वधाकारं न तु वेदाच्चारणसाविति” । तत्प्रथमवर्ष-
चूडाविषयमिति साधवमदनरत्नपृथ्वीचन्द्राः । त्रिवर्षोऽहं
मन्त्रवत्त्वस्य विकल्प इति चन्द्रिका वोपदेवश्च । मदन-
रत्ने स्कान्दे । “यज्ञेषु मन्त्रवत्कर्म पत्नी कुर्याद्याद्या नृपः ।
तथैवैवैदिकं कर्म कुर्यात् सा धर्मसंस्कृता” । अशक्तौ तु
कात्यायनः । “असंस्कृतेन पत्या च अग्निदानं समन्वयकम् ।
कर्त्तव्यमितरत्सर्वं कारयेदन्यमेव हि” । पुत्रश्च न ज्ञातो-
ऽधिकारी किन्तु वर्षोत्तरमिति कालादशः “चौलादाद्यादि-